

190

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
I MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 8 lutego 1952 r.

w sprawie realizacji w roku 1952 uchwały Prezydium Rządu z dnia 21 lutego 1951 r. o oszczędności w budownictwie.

W związku z uchwałą Nr 109 Prezydium Rządu z dnia 21 lutego 1951 r. w sprawie oszczędności w budownictwie (Monitor Polski Nr A-16, poz. 220 i Nr A-79, poz. 1098) zarządza się, co następuje:

I. Zmniejszenie wartości kosztorysowych obiektów budowlanych.

§ 1. Inwestorzy obowiązani są w 1952 r. wygospodarować i uwzględnić w projektach technicznych, stanowiących podstawę do wykonywania robót budowlano-montażowych, jak również w kosztorysach urządzeń i wyposażenia inwestycyjnych oraz w rysunkach roboczych oszczędności co najmniej w następujących wysokościach:

- 1) w zakresie budownictwa mieszkaniowego — 3%,
- 2) w zakresie budownictwa przemysłowego i innego niemieszkaniowego — 5%
(oszczędności w zakresie projektowania).

§ 2. 1. Projekty i kosztorysy, opracowane uprzednio bez zastosowania wytycznych oszczędnościowych, o których mowa w § 1, należy zrewidować przed dostarczeniem do realizacji przedsiębiorstwom wykonawczym.

2. Przy rewidowaniu projektów i kosztorysów, o których mowa w ust. 1, należy odpowiednio stosować postanowienia zarządzenia Nr 336 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) z dnia 14 grudnia 1950 r. w sprawie obniżenia kosztów obiektów projektowanych (Biuletyn PKPG Nr 26, poz. 302).

3. Rewizja, o której mowa w ust. 1, nie powinna powodować opóźnień w terminach dostarczenia dokumentacji technicznej wykonawcy.

§ 3. 1. Jeżeli w chwili zawierania umowy inwestor nie może ściśle określić na podstawie dokumentacji technicznej oszczędności w zakresie projektowania poszczególnych obiektów wchodzących w skład tytułu inwestycyjnego, powinien przy umowie z wykonawcą zawrzeć dodatkowe porozumienia, stanowiące część składową umowy, ustalające, że ostateczne określenie oszczędności, które mają być osiągnięte w odniesieniu do poszczególnych obiektów, zostanie dokonane po sporządzeniu projektów technicznych wszystkich obiektów.

2. Do czasu ostatecznego określenia oszczędności, o których mowa w ust. 1, należy do umowy wstawić dla poszczególnych obiektów kwoty równomiernie obniżone o wysokość procentu podaną w § 1.

§ 4. Zainteresowani ministrowie wydadzą zarządzenia, zapewniające wygospodarowanie oszczędności w zakresie projektowania w odniesieniu do tych inwestycji, które na podstawie uchwały Nr 477 Prezydium Rządu z dnia 18 lipca 1951 r. w sprawie dokumentacji technicznej jako warunku obowiązującego przy włączaniu inwestycji do planu inwestycyjnego (Biuletyn PKPG Nr 22, poz. 219) zostały włączone do planu inwestycyjnego na 1952 rok bez zatwierdzonego projektu wstępnego.

§ 5. 1. Władze, powołane do zatwierdzania projektów technicznych, przeprowadzą kontrolę wygospodarowania oszczędności przez inwestorów w zakresie projektowania.

2. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego opracuje w porozumieniu z PKPG w terminie do dnia 31 marca 1952 r. wzory formularzy sprawozdawczych z zakresu wykonania zadań oszczędnościowych.

II. Zmniejszenie kosztów wykonawstwa robót budowlano-montażowych.

§ 6. 1. Wszystkie uspołecznione jednostki wykonawstwa inwestycyjnego (państwowe przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, inne organizacje państwowe wykonujące roboty budowlano-montażowe, spółdzielnie, samodzielne oddziały wykonawstwa inwestycyjnego), rozliczające się na podstawie kosztorysu, powinny obniżyć cenę robót budowlano-montażowych o 7,1% w stosunku do cen z 1951 roku.

2. Przy rozliczaniu kosztów robót budowlano-montażowych, wykonywanych systemem gospodarczym, na podstawie kosztów własnych organizacje inwestujące obowiązane są wygospodarować co najmniej 5,5% oszczędności w stosunku do kwot zaplanowanych na roboty budowlano-montażowe we właściwych tytułach inwestycyjnych.

3. W odniesieniu do faktur za wykonane roboty budowlano-montażowe, wystawionych bez uwzględnienia postanowień niniejszego zarządzenia, a w szczególności do faktur pokrytych bez właściwego obniżenia cen robót budowlano-montażowych, odpowiednią różnicę należy rozliczyć w pierwszej fakturze przejściowej, wystawionej po dacie wejścia w życie tego zarządzenia.

§ 7. 1. W celu ustalenia ogólnej kwoty obniżki cen w kosztorysach umownych wartości kosztorysowe, doprowadzone do poziomu cen z 1951 r. na podstawie zarządzeń wydanych przez zainteresowanych ministrów w oparciu o postanowienia zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 16 marca 1951 r. w sprawie realizacji uchwały Nr 109 Prezydium Rządu z dnia 21 lutego 1951 r. o oszczędności w budownictwie (Monitor Polski Nr A-26, poz. 326), należy pomnożyć przez współczynnik przeliczeniowy roku 1952 wynoszący 0,929.

2. Strony, zawierające umowy o wykonawstwo inwestycyjne oraz umowy o wykonanie kapitalnych remontów budowlano-montażowych, obowiązane są do umieszczenia na kosztorysach umownych klauzul, wskazujących podstawę prawną i sposób obliczenia w kosztorysie poziomu cen z 1951 r.

3. Jeżeli w kosztorysie przyjęto ceny materiałów obowiązujące po dniu 31 grudnia 1950 r., wówczas przy doprowadzeniu cen kosztorysowych do poziomu cen 1951 r. należy uwzględnić wyłącznie współczyn-

nikę zmiany poziomu cen, ustalone w zarządzeniach, o których mowa w ust. 1 (współczynniki „K”).

4. Jeżeli w kosztorysie przyjęto ceny materiałów obowiązujące przed dniem 1 stycznia 1951 r., wówczas współczynniki zmiany poziomu cen, ustalone powołanymi zarządzeniami, ulegają obniżeniu o procent, uwzględniający obniżkę cen materiałów, ustaloną uchwałą Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1950 r. w sprawie obniżki cen artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-1, poz. 6)

5. Do dokonania obniżki, o której mowa w ust. 4, obowiązani są inwestorzy, którzy mogą zlecić dokonanie obniżki biurom projektowym, sporządzającym odnośne kosztorysy.

6. Jeżeli zmiana współczynnika, o której mowa w ust. 4, byłaby utrudniona, należy, w przypadku braku sprzeciwu ze strony inwestora lub wykonawcy, stosować obniżkę w wysokości 2% od wartości kosztorysowej.

§ 8. Rozliczenia między stronami powinny być dokonywane na podstawie wartości netto umowy, tj. w cenach netto roku 1952.

§ 9. Postanowienia niniejszego zarządzenia mają analogiczne zastosowanie do umów zawieranych przez generalnych wykonawców z podwykonawcami.

§ 10. W przypadku gdy wskutek braku norm kosztorysowych dla danej roboty rozliczenia oparte są o kalkulację wynikową, faktury nie mogą w żadnym przypadku przekroczyć efektywnie poniesionych przez wykonawców kosztów bezpośredniej robocizny i materiałów z doliczeniem kosztów ogólnych w granicach zakreślonych uchwałą Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 30 marca 1950 r. w sprawie zmiany stawek kosztów ogólnych przy robotach budowlanych i instalacyjnych (Biuletyn PKPG Nr 6, poz. 87) pomniejszonych o 8,2% (współczynnik 0,918).

III. Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 11. Zainteresowani ministrowie dostosują w terminie do dnia 29 lutego 1952 r. zarządzenia wydane w oparciu o postanowienia § 8 zarządzenia Przewodniczącego PKPG z dnia 16 marca 1951 r. (Monitor Polski Nr A-26, poz. 326) do postanowień niniejszego zarządzenia.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: w z. E. Szyr

Minister Finansów: K. Dąbrowski